

terrabbatt. Här odlade pygméerna vete och andra sädesslag, som när de växte upp och mognade överskuggade småfolket på samma sätt, som ekar och andra träd överskugga vanliga människor. Och vid skördetiden måste de med sina små yxor hugga ned sädesstråna som en timmerhuggare fäller träden i skogen. När ett vetestånd med sitt tunga ax råkade falla över någon stackars pygmé, blev det en mycket bedrövlig historia. Om inte axet krossade honom, är jag viss på, att det i alla händelser skaffade honom en förskräcklig huvudvärk.

Och när nu papporna och mammorna voro så små, hur skulle då barnen och lindebarnen vara! En hel familj hade antagligen fått rum i en sko eller kunnat leka kurra gömma i en gammal handske. Ni, mina små vänner, skulle ha kunnat gömma en ettåring under en fingerborg.

Dessa lustiga små varelser hade, som sagt, jätten till granne och kamrat. Han var så lång, att han begagnade en granstam till promenadkäpp, och jag kan försäkra er, att bara